

JÓZEF WIŚNIEWSKI

ur. 1933; Świętochłowice

Słowa kluczowe

projekt Archiwum Historii Mówionej - opracowanie i udostępnienie online najcenniejszych zasobów, streszczenie relacji mówionej, Józef Wiśniewski

STRESZCZENIE RELACJI MÓWIONEJ

Józef Wiśniewski opowiada w sposób chronologiczny o swoim życiu, od czasów dziecięcych aż po moment przejścia na emeryturę.

Świadek historii wspomina swoją rodzinę i korzenie rodzinne. Sam urodził się w Świętochłowicach, na Górnym Śląsku, natomiast jego dziadkowie przybyli z Inowrocławia pod koniec XIX wieku. Ojciec przed wojną pracował w hucie Zgoda w Świętochłowicach.

Józef Wiśniewski opowiada o wybuchu II wojny światowej i dramatycznej ucieczce z Świętochłowic jego matki z rodzeństwem w bombardowanym po drodze pociągu ewakuacyjnym. Następnie opisuje życie codzienne Polaków, na przykładzie własnej rodziny, we wcielonym do III Rzeszy Górnym Śląsku. Opowiada o wyzwoleniu Świętochłowic przez Armię Czerwoną w styczniu 1945 roku, o grabieży przez Rosjan fabryk, ale także o ponownym uruchomieniu polskich szkół. On sam kontynuował naukę w piątej klasie, w czasie wojny uczęszczał do niemieckiej szkoły podstawowej.

Józef Wiśniewski opowiada o dalszej swojej nauce w szkole średniej i o studiach w Wyższej Szkole Wychowania Fizycznego we Wrocławiu, które ukończył w 1954 roku. Świadek historii dostał przydział pracy do Śląskich Technicznych Zakładów Naukowych, jednak ostatecznie otrzymał powołanie do Oficerskiej Szkoły Piechoty w Elblągu. Opisuje szczegółowo okoliczności, które spowodowały iż na wiele lat związał swoje życie z mundurem. Następnie opowiada o służbie w garnizonie w Ciechanowie, a także - od stycznia 1963 roku, o pracy w charakterze szefa Wojskowego Klubu Sportowego Lublinianka w Lublinie, skąd przeszedł na wojskową emeryturę w styczniu 1990 roku.

Data i miejsce nagrania	Lublin, 2015-03-09
Rozmawiał/a	Tomasz Czajkowski
Redakcja	Tomasz Czajkowski
Prawa	Copyright © Ośrodek "Brama Grodzka - Teatr NN"